

Değerler Eğitimi

BİNGÖL İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

içindekiler

- 1 *Peygamber Hayatından Örnekler*
- 2 *Sahabe Hayatından Örnekler*
- 3 *Bostan ve Gülistan'dan Hikâyeler*

- Arge Birimi -

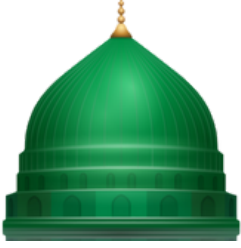

Ortaokul Kademesi Uygulama

Her hafta Pazartesi günü kitap okuma saatinde öncelikle Peygamber (sav) hayatından örnek verilen metni okuyup "Öğrendim" kısmında yer ala boşluktaki açıklamayı doldurmalıdır. Bostan ve Gülistan hikâyesi okuduktan sonra hikâyeden öğrenilenler "Oku-Yorum" kısmına yazılmalıdır.

Medeniyetin İzinde...

Peygamber'in (sav) Hayatından Değerler Eğitimi

Yemekte herkesin önünden yemesini isterdi.

Ömer İbni Ebû Seleme radiyallahu anh şöyle dedi:
Ben Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in himâyesinde yetişen bir çocuktum. Yemek yerken, elim yemek tabağının her yanına giderdi. Bunun üzerine Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bana şöyle buyurdu:

“Yavrucuğum, besmele çek! Sağ elinle ve kendi önünden ye!”

Buhârî, Et'ime 2, 3; Müslim, Eşribe 108. Ayrıca bk. İbni Mâce, Et'ime 8

Öğrendim

Bugün ben de Peygamberimizi'in istediği gibi sağ elimle yemeğe başladım ve önümden yemeye özen gösterdim. Bu davranışımın yaygınlaşması için.....

Sahabelerin Vasıfları

Giyim kuşamları mütevaziydi.

Said bin Ebu Bürde anlatıyor: "Babam bana "Ey oğul! Biz Peygamberler'le beraber olduğumuz devrede bizi görseydin, yağmur yağdığına üzerimizden gelen koyun kokusunu duyacaktın. Çünkü bizim elbiselerimiz kaba yündendi" dedi.

Bostan İle Gülistan

Rüya Hikâyesi

Biri, rüyasında mahşer meydanını gördü. Ama nasıl meydan! Güneş ışınlarından toprak eriyik bakıra dönmüş, halkın feryadı gökleri inletmiş, beyinler harareten kaynamaya başlamış. Durum böyleyken -ne tuhaf-adamın biri, bir gölgeye sığınmış, üstelik sırtında ziynetten bir Cennet giysisi. Şaşılması manzarayı öğrenmek istedi düş sahibi, sordu; “Ey meclisin ziyneti! Bu kalabalıkta sana şefaata eden kim?” Adam sakince anlattı; “Vaktiyle kapımın önünde bir üzüm ağacı vardı ve günün birinde sâlihlerden bir zat bu ağacın gölgesinde uyuyordu. Ben ümitsizlik içindeyken onun duasına mazhar oldum. Diyordu ki; ‘Rabbim, sen bu kulunu bağışla. Onun sayesinde kendime dinlenecek serin bir yer buldum.’ Ve böylece mutlak âdil olan Allah’tan günahlarımın affını dilemişti.”

Bu sırrı çözdüğümde ne dedim, bilir misiniz? Durun anlatayım: “Şiraz’ın efendisine müjdeler olsun! Halk onun himmet gölgesine sığınmış, nimet sofrasına oturmaktadır.” Evet, kerem sahibi insan meyveli ağaca benzer. Meyvesini atarsan geriye kalan dağ odunudur. Odunun köküne baltayı vururlar. Fakat meyve veren ağaç baltalanmaz.

Padişahım; hem gölgeli, hem meyvelisin; ey kerem ağacı çok yaşa, var ol!

Oku-Yorum

Peygamber'in (sav) Hayatından Değerler Eğitimi

Dostlarının
takva sahipleri
olduğunu ifade
ederlerdi.

*Efendimiz (sav) şöyle buyuruyorlar:
"Şüphesiz benim dostlarım muttakilerdir."*

Ebu Davud-Fiten 1/4242

Öğrendim

Artık ben de Peygamber Efendimiz'e dost olmaya karar verdim ve bunun için.....

Sahabelerin Vasıfları

Huzeyfe -radıyallâhu anh- anlatıyor: Yermuk Muhârebesi'nde idik. Çarpışmanın şiddeti geçmiş, ok ve mızrak darbeleri ile yaralanan Müslümanlar, düştükleri sıcak kumların üzerinde can vermeye başlamışlardı. Bu arada ben de bin bir güçle kendimi toparlayarak, amcamın oğlunu aramaya başladım. Son anlarını yaşayan yaralıların arasında biraz dolaştıktan sonra, nihâyet aradığımı buldum. Fakat ne çâre, bir kan gölü içinde yatan amcamın oğlu, göz işâretleriyle dahî zor konuşabiliyordu. Daha evvel hazırladığım su kırbasını göstererek: "–Su istiyor musun?" dedim.

Birbilerini
nefislerine
tercih
ederlerdi.

Sahabelerin Vasıfları

Belli ki istiyordu, çünkü dudakları harâretten âdeta kavrulmuştu. Fakat cevap verecek mecâli yoktu. Sanki göz işâreti ile de muzdarip hâlini îmâ ediyordu.

Ben kırbanın ağzını açtım, suyu kendisine doğru uzatırken biraz ötedeki yaralıların arasından İkrime'nin sesi duyuldu:

“–Su! Su!.. Ne olur bir tek damla olsun su!..”

Amcamın oğlu Hâris, bu feryâdı duyar duymaz, kendisinden vazgeçerek kaş ve göz işâretiyle suyu hemen İkrime'ye götürmemi istedi.

, dolu olarak üç şehidin ortasında kaldı. Üçüne de su nasip olmamıştı.

Kızgın kumların üzerinde yatan şehidlerin aralarından koşa koşa İkrime'ye yetiştim ve hemen kırbamı kendisine uzattım. İkrime, tam elini kırabaya uzatırken Iyaş'ın iniltisi duyuldu:

“–Ne olur bir damla su verin! Allâh rızâsı için bir damla su!..”

Bu feryâdı duyan İkrime, elini hemen geri çekerek suyu Iyaş'a götürmemi işâret etti. Hâris gibi o da içmedi.

Ben kırbayı alarak şehidlerin arasında dolaşa dolaşa Iyaş'a yetiştiğim zaman kendisinin son sözlerini işitiyordum. Diyordu ki:

“–İlâhî! İmân dâvâsı uğruna canımızı fedâ etmekten asla çekinmedik. Artık bizden şehâdet rütbesini esirgeme. Hatâlarımızı affeyle!”

Belli ki, Iyaş artık şehâdet şerbetini içiyordu. Benim getirdiğim suyu gördü, fakat vakit kalmamıştı... Başladığı kelime-i şehâdeti ancak bitirebildi.

Derhal geri döndüm, koşa koşa İkrime'nin yanına geldim; kırbayı uzatırken bir de ne göreyim; İkrime de şehid olmuş!

Bâri amcamın oğlu Hâris'e yetişeyim dedim.

Koşa koşa ona gittim. Ne çâre ki, o da ateş gibi kumların üzerinde kavrula kavrula rûhunu teslîm eylemişti... Ne yazık ki kırba, dolu olarak üç şehidin ortasında kaldı. Üçüne de su nasip olmamıştı.

Bostan İle Gülistan

Balçı Hikâyesi

Tatlılığıyla gönüller yakan şeker dudaklı bir genç bal satıyordu. İncecik beli, şeker kamışı kadar güzel olan bu gencin, sinekten çok müşterisi vardı. O kadar şirin ve sevimliydi ki, hani zehir bile satacak olsa müşterileri bunu bal diye içerdi. Bir gün suratsız, görgüsüzün biri o gencin satışını gördü, kazancını kıskandı. Ertesi gün kendisi de başında bal, kaşında sirke, pazarı dolaşmaya çıktı. Bağıra çağıra, mahalle mahalle dolaştı. Ne ki balına bir sinek dahi üşüşmedi. Akşam oldu, cebi beş parasız evine döndü. Sıkıntılı bir halde köşesine çekildi. Cezadan korkan suçlular gibi suratı asık, bayramı zindanda geçiren mahkûmlar gibi kaşları çatıktı. Karısı gördü, şaka yollu; “Yüzü ekşi olanın, balı acı olur.” dedi.

Çirkin huy, insanı Cehenneme götürür. İyi huy Cennetten çıkmadır. İrmak kenarından sıcak su iç de, ekşi suratlının soğuk gül şerbetini içme. Yüzü sofraya gibi asık olan adamın ekmeğini yemek haramdır. Efendi, kıskançlık ve hırçınlıkla işi yokuşa sürme. Çünkü kötü huylunun bahtı ters olur. Say ki; altının, gümüşün, hiçbir şeyin yok. Be adam, Sadî gibi tatlı dilin de mi yok!

Oku-Yorum

Peygamber'in (sav) Hayatından Değerler Eğitimi

Hediyeyi kabul eder, davete icabet ederdi.

Hz. Enes (ra) anlatıyor:

"Resulullah (sa) buyurdular ki: "Bana bir koyunun inciği kadar ayağı hediye edilse kabul ederim, böyle bir yemeği yemeye çağrılısam icabet ederim."

(Tirmizi, Ahkam 10, 1338)

Öğrendim

Hediye almanın ve davete icabet etmenin bana göre önemi şudur:.....

Sahabelerin Vasıfları

Rasûlullah'ın sevdiğini severlerdi

Hz. Enes radiyallahu anh anlatıyor: "Bir terzi, Resulullah aleyhissalatu vesselam'ı onun adına hazırladığı bir yemeğe davet etti. Beraberinde ben de gittim. (Ev sahibi) Sofraya arpa ekmeği, içerisinde kabak bulunan bir çorba ve kadid (kurutulmuş et) getirdi. Ben, Resulullah aleyhissalatu vesselam'ın tabağın etrafından kabağı özellikle seçip yediğini gördüm. O günden beri kabağı sevmeye devam ediyorum."

Bostan İle Gülistan*Sultandan Kaçan Köle Hikâyesi*

Kölenin biri padişaha çok içerlendi ve ondan yüz çeviripik kaçtı. Padişah, kölenin derhal bulunarak geri getirilmesini emretti fakat kimse bulamadı. Günün birinde öfke ve inattan vazgeçen köle kendi arzusuyla geri döndü. O zaman padişah, cellada kölenin ceza vermesini ferman buyurdu. Kana susamış olan merhametsiz cellat, susuz kalmış bir insanın dili gibi hançerini kınından sıyrırken; kölenin acılı, yaralı gönlünden şu sözler koştı; "Ey yüce Allah'ım! Kanımı padişahıma helâl ettim. Çünkü onun ikbali sayesinde daima naz, nimet içinde, eşimin dostumun yanında istediğim gibi yaşadım. Yarın bir gün, kanımı akıttığı için ne yakasına yapışanlar olsun, ne düşmanlarım sevensin isterim." Bu sözler, padişahın kulağına değende , öfke çanağı diniverdi. Kölesinin başını gözünü öptü. Onu sancak, davul, kös sahibi yaptı. Kısası; felek, tatlı dili ve yumuşaklığı sayesinde onu korkunç bir yerden aldı, böyle yüksek bir makama erıştirdi.

Dostum! Bu hikâyeden murad; yumuşak sözün, kızgın adamın ateşini södüren suya benzemesidir. Sert düşmanın karşısında sen de böyle gönülsüz ve yumuşak davran. Zira yumuşaklık keskin kılıçları kör eder. Ok, kılıç hengâmesinde yüz kat ipekten yapılmış kaftan giyenleri görmüyor musun?

Oku-Yorum

Peygamber'in (sav) Hayatından Değerler Eğitimi

Yediği,
içtiği ve
yaptığı hep
temizdi.

Ebû Hüreyre radıyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "Allah Teâlâ temizdir; sadece temiz olanları kabul eder. Allah Teâlâ peygamberlerine neyi emrettiyse mü'minlere de onu emretmiştir. Cenâb-ı Hak Peygamberlere: 'Ey peygamberler! Temiz ve helâl olan şeylerden yiyin, iyi ve faydalı işler yapın!' buyurmuştur. Mü'minlere de: 'Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin' buyurmuştur." Resûl-i Ekrem daha sonra şunları söyledi: "Bir kimse Allah yolunda uzun seferler yapar. Saçı başı dağınık, toza toprağa bulanmış vaziyette ellerini gökyüzüne açarak: Yâ Rabbi! Yâ Rabbi! diye dua eder. Halbuki onun yediği haram, içtiği haram, gıdası haramdır. Böyle birinin duası nasıl kabul edilir!"

(Müslim, Zekât 65)

Öğrendim

Bugünden sonra ben de Efendimiz (sav) gibi temi olmaya, temiz yaşamaya, temiz giymeye ve temiz yiyip içmeye karar verdim. Çünkü bunların sonucunda.....

Sahabelerin Vasıfları

İlim
müzâkeresi
yaparlardı

Hiz. Enes şöyle anlatıyor: "Biz 60 kadar kişi Rasûlullah (sav) ile birlikte oturuyorduk. O bize bazı hadisler söylüyor ve sonra da herhangi bir ihtiyacı için yanımızdan ayrılıyordu. Bundan sonra biz kendi aramızda onun söylediklerini müzâkere ediyorduk. Bu, uzun bir süre devam ediyor ve o kadar çok tekrar ediyordu ki kalktığımızda, dinlediğimiz hadis kalbimize işlemiş oluyordu."

Bostan İle Gülistan

Lokman Hekim Hikâyesi

İşitim ki; Lokman (*Kur'an'da adı geçen hikmet sahibi bir veli. Peygamber diyenler de vardır.*) karayağızmış. Can besleyen, endam sahibi biri değilmiş. Bir gün kölesi kaçan biri, Lokman'ı kendi kölesi sanmış ve düşkünlüğünü görünce onu toprak işlerinde çalıştırmaya başlamış. Lokman türlü türlü eziyet çekmiş; o adamın cefasına, kahrına boyun eğmiş ve bir yıl içinde ona güzel bir ev yapmış. O sıralar, firar eden köle geri dönmüş. Adam Lokman'dan fena halde çekinmiş. Hemen ayaklarına kapanıp ondan özür dilemiş. Lokman gülerek adama şöyle demiş: "Af dilenmenin ne faydası var! Bir yıldır zulmünle ciğerime kan otursun da, ben bunu bir günde atayım, olur mu hiç? Ama her şeye rağmen yine de seni affediyorum, güzel dostum. Çünkü yaptıklarının zararı bana dokunmadı. Sen evini mamur ettinse benim de bilgim, irfanım, görgüm arttı. Ayrıca benim de ara sıra zor işlerde koşturduğum kölem vardı. Sayende bundan böyle onun değerini daha iyi anlayacağım."

Kendinden büyüklerin kahrını çekemeyen insanın kalbi, kendinden küçüklere acımaz. Eğer hakimlerin sözü sana ağır geliyorsa, sen de elinin altında onlara kötü davranma.

Oku-Yorum
